Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

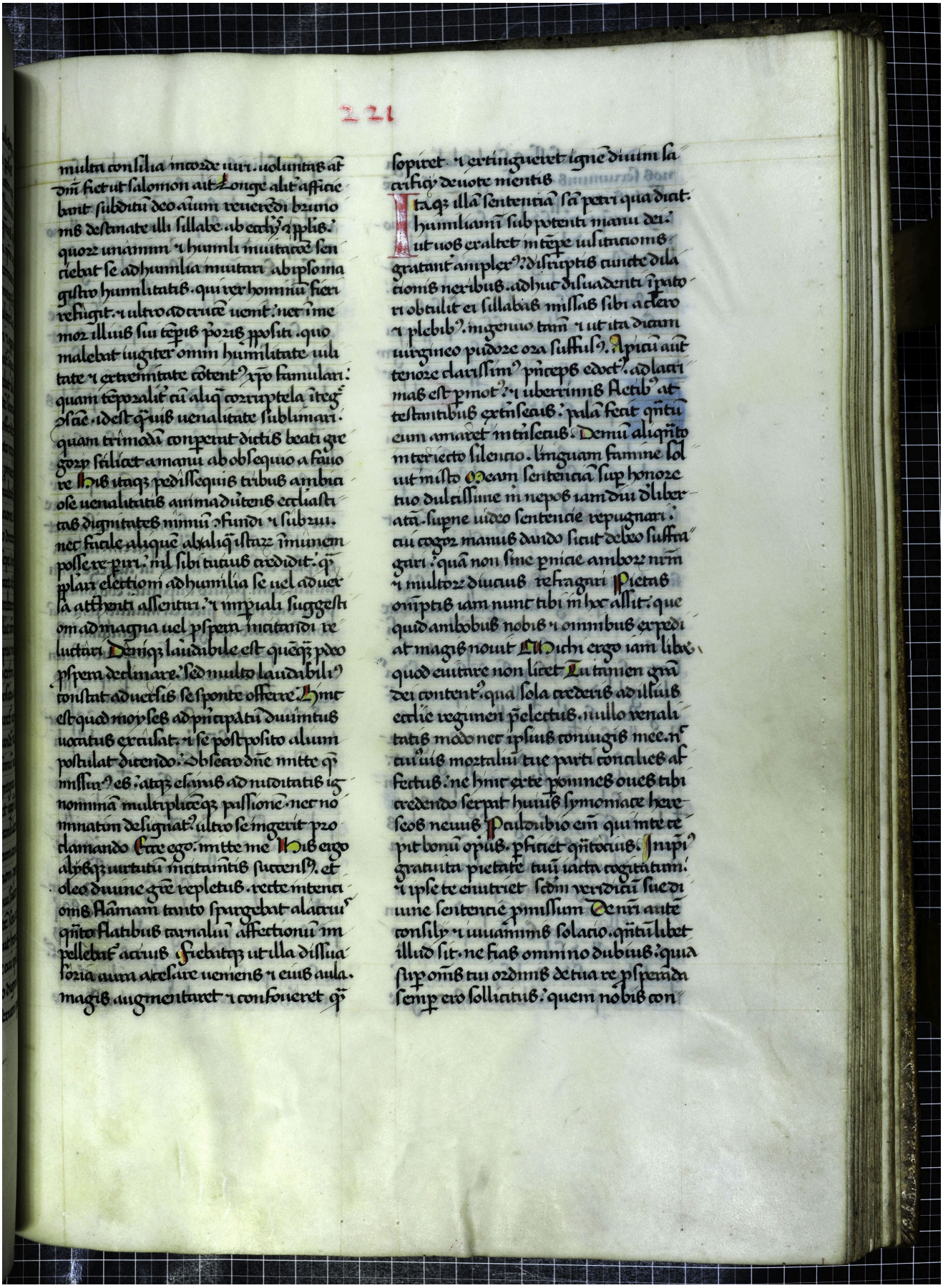

221

multa consilia intorde uuri. uoluntas at
dm̄ fiet ut salomon ait. Longe abit a iniqe
bant subditi deo aium reuerendi bruno
ms destinate illi sillabe. ab ecclia apls.
quoz unanimm. r humili mutacoe sen
tiebat se ad humilia mutari. ab ipso ma
gistro humilitatis. qui per hominu fieri
refugit. r ultro ad crucē uenit. nec ime
moz illius siu tepis poziis ppositi. quo
malebat iugiter omm humilitate uili
tate r extremitate cotent. xpo famulari:
quam teporalit ei aliq̄ corruptela ite
rosae. idest q̄ iub uenalitate sublimari.
quam trimodā conperit dictis beati gre
gorp scilicet amanu ab obsequio a fauo
re. Hiis itaq; pedissequis tribus ambia
ose uenalitatis animaduitens ecclias
tas dignitates nimiū ofundi r subzui.
nec facile aliquē aliqui istaz imunem
posse re pri. nil sibi tutaus arrodit. q̄
plari electiom ad humilia se uel aduer
sa attrenti assentiri. r imperiali suggesti
om ad magna uel pspera mutandi re
luctari. Denīq; laudabile est quēq; pdeo
pspera declinare. sed multo laudabilio
constat aduersis se sponte offerre. Hmt
est quod moyses ad principatū duuinitus
uocatus excusat. r se postposito alium
postulat dicendo. obsecro dne mitte q̄
missuro es. atq; eclamis ad nuditatis ig
nominia multiplicēq; passione. nec no
minatim designat. ultro se ingerit pro
clamando. Ecce ego. mitte me. Hiis ergo
alisq; iurtutū mutamtis succensi. et
oleo diuine grē repletus. recte mtenti
oms flamam tanto spurgebat alacriu
q̄nto flatibus carnaliū affectionū im
pellebat acriis. Fiebatq; ut illa dissua
soria aura arescere uemens r eius aula.
magis augmentaret. r confoueret q̄
sopiret. r extingueret igne diuim sa
cifiq; deuote mentis

Itaq; illa sententia sā petri qua dicit.
humiliamī sub potenti manu dei.
ut uos exaltet mtepe uslitucioms
gratant amplex. discriptis cunctis dila
cioms neruibus. adhuc diluadenti ipsoz
obtulit ei sillabas missas sibi a clero
r plebib. ingenuo tum̄ r ut ita dicam
uirgineo pudore ora suffusi. Apicai aut
tenore clarissim princeps edoct. ad lacri
mas est pmot. r uberrimis fletib attes
tantibus extinseaus. pala fecit q̄ntu
eum amaret in tiseaus. Demū aliq̄to
m terrecto silencio. linguam famine sol
uit misto. O ecam sententiaā sup honore
tuo dulcissime mi nepos iam diu diliber
atā. supne uideo sententie repugnari.
cui cogor manus dando sicut deceo suffra
gari. quā non sine pniae ambor nrm
r multoz diuaus refragari. Pietas
omptis iam nunc tibi m hoc assit. que
quid ambobus nobis r omnibus expedi
at magis nouit. Dicti ergo iam libe
quod euitare non licet. Tu tamen grā
dei content. qua sola credentis ad illius
ecclie regimen pelectus. nullo venali
tatis modo nec ipsius conuugis mee. n
cui uis mortaliu tue parti conalies af
fectus. ne hmt ecte ponnes oues tibi
credendo serpat huius symoniace here
seos neuus. Paudubio enī qui mte te
pit bonū opus. pficiet q̄ntocius. Inpi
gratuita pietate tuū iacta cogitatum.
r ipse te enutriet. sedm veridicā sue di
uine sententie pmissum. Oenī aute
consily r uuuamimis solacio. q̄ntū libet
illud sit. ne fiias omnino dubius. quia
sup omīs tui ordinis de tua re pspenda
semp eo sollicitus. quem nobis con